

FUNDACIÓ CAMPALANS

Presentació de l'informe social 2016

(intervenció president Montilla)

Cal reconèixer que, enmig de l'ambient sufocant del debat únic en el que aquest nostre país està enrocat, sortir a parlar dels problemes socials de Catalunya és, en sí mateix, una declaració de principis.

No hi ha a Catalunya, encara que molts ho ignoren, problemes més greus que els derivats de la cronificació de la pobresa, de l'augment de les desigualtats i de la falta d'equitat en l'accés als serveis bàsics necessaris per a una vida digna.

Aquests darrers temps hem sentit dir, en moltes ocasions, que aquests problemes es resoldrien, màgicament, amb la somniada – per a alguns - independència.

Hem pogut llegir, fins i tot, en opuscles i pamflets diversos, que les nostre pensions podrien apujar-se i que la despesa social es dispararia pel simple fet de ser un nou Estat Independent.

Sé que moltes d'aquestes afirmacions són el producte de la passió, de la ingenuïtat o de la ignorància.

Però no desconec, alhora, que moltes veus són el resultat d'una anàlisi no rigorosa que busca mobilitzar el carrer per mitjà de les passions, dels sentiments i de les falses veritats.

Ho vam veure, també, al Regne Unit on ara, molts dels que van abonar les bones perspectives de sortir d'Europa, lamenten els seus silencis temorosos.

Sí, recordem-ho, Catalunya te problemes socials severs que no compten avui, malauradament, amb un govern que els posi al davant de qualsevol altra consideració.

Problemes socials, per cert, que s'agreujaran com a conseqüència dels problemes econòmics que es deriven de decisions polítiques equivocades.

O és que algú pot pensar que tot això de la sortida de seus socials i fiscals d'empreses és gratis?

A Catalunya, el debat sobre les injustícies socials i sobre les polítiques necessàries per combatre-les ha desaparegut, soterrat pel soroll emotiu i apassionat del procés.

Soterrat per la incapacitat del govern d'Espanya i del govern de Catalunya d'assumir les seves responsabilitats i de governar bé i en benefici del conjunt dels ciutadans.

Constato aquestes incapacitats, aquesta negligència i aquesta irresponsabilitat, quan estem al davant de la pitjor crisi política des de la recuperació de la democràcia, la llibertat i l'autogovern.

Ni aquí ni allà han estat capaços de trobar solucions que, no em cansaré de recordar-ho, són possibles dins de l'estat de dret. I que no ho són fora de l'estat de dret.

Ni els uns ni els altres, dissortadament, han volgut escoltar les veus que alertaven dels perills de la via empresa i de l'immobilisme latent.

No puc evitar, d'altra banda, recordar el president Tarradellas. Avui fa 40 anys del seu retorn. Molts haurien de prendre nota de la seva trajectòria i de la seva tossuda defensa de la racionalitat en l'exercici de la política. Allò que ell anomenava "una certa manera de fer les coses".

Be, parlava, a l'inici, de l'augment de les desigualtats socials.

Hem de recordar que els efectes negatius de la crisi no van ser repartits amb justícia ni equitat.

No podem admetre que, ara que s'està en una fase de recuperació de l'economia, els beneficis tampoc no ho siguin.

No podem admetre, tampoc, que la sortida de la crisi es basi en la precarització del mercat laboral.

Ni podem admetre tampoc ni el desinterès del nostre govern ni la resignació davant d'aquest fet: les desigualtats es poden combatre, amb polítiques públiques adequades, basades en la solidaritat, en el treball, en polítiques fiscals redistributives, amb cooperació i coordinació entre les administracions públiques.

El nostre autogovern disposa de recursos i d'instruments per fer polítiques socials.

Però el govern de Catalunya ha preferit, en els darrers anys, dedicar totes les seves energies a posar en marxa un procés que no només no soluciona els problemes de la nostra societat, sinó que els agreuja amb una profunda divisió social que serà molt negativa per a la nostra cohesió com a País.

L'informe que avui presentem, és fruit del treball d'un equip dirigit per l'Eva Granados a qui vull felicitar públicament.

Igualment vull agrair tant a **Jaume Aguilar** i **Carme Trilla** la seva participació en aquest acte, com a la resta dels qui han col·laborat en l'informe d'enguany, **Encarna Perán, Eduardo Rojo, Eva Pino, Carme Grifoll, Pilar Díaz, Carme García Lorés, Javi López** i **David Fuentes**, la seva desinteressada col·laboració.

En el document hi trobareu referències al mercat laboral, a les desigualtats en les relacions en el treball, a les prestacions socials, a les desigualtats més específiques que pateixen les persones amb problemes de salut mental i de discapacitats, als requeriments del sistema educatiu, als problemes derivats de la insuficiència de les polítiques d'habitatge públic, a la pobresa energètica, ... Un bon material per a la reflexió i per a l'acció. Espero que us sigui d'utilitat.

Moltes gràcies per la vostra atenció

José Montilla 23/10/2017